

Mit énekelnek a madarak?

Lenkes László fordítása

Bármire lehet gondolni, de nem.
nincs itt szó semmilyen rögtönzött mondatról
vagy kijelentésről, esetleg gyenge gondolatról; nem, sőt mondhatjuk:
egyáltalán nincs is szó. önmagam összegzésében,
ebben a tökéletes szerénység-nélküliségben,
a kopasz ágakon, a távvezetékek huzalain,
a tömbházak erkélyein, a kimosott szennyesek és egyéb bűnök
kiteregetésére szolgáló szárítóköteleken, inakon,
mély fészkekben, énekkarokban, a levegőben
feletted, alattad, mindkettőnk fejében
suttognak a madarak: *egyedül vagyunk, mennyire egyedül vagyunk;*
ember, mennyire egyedül vagyunk.

Az apja papucsában vacsorázó ember

Ami a határt jelentette, az vagy most te.
Május volt, mély, kiegyensúlyozott,
a munkálatok miatt felásták az utat, a hó
szárazon és hirtelen belekezdett.
hogy bevalljam őszintén:
semmivel sem tartoztam senkinek.
az ajtóban álltam, a víz
félelmében fagyva hűtötte a hátam.
lehunyt szemmel láttam,
ahogyan a pattogatott kukoricák száguldanak a sóikhoz,
és tudtam, néha éjjel megfeketednek, mint a bárányganéj.
majd bementem, hogy szembesülni tudjak e kínos képpel:
nem a szeretet, az ostobaság, az ostobaság a világ lényege –
és most ebben a papucsban eszem és sírok bent a házban,
csak enni és sírni vagyok ott.